

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

9. září 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Společná politika v oblasti azylu a doplňkové ochrany – Směrnice 2011/95/EU – Článek 2 písm. j) třetí odrážka – Pojem ‚rodinný příslušník‘ – Zletilá osoba žádající o mezinárodní ochranu z důvodu svého rodinného vztahu s nezletilou osobou, která již získala doplňkovou ochranu – Rozhodný den pro posouzení nezletilosti“

Ve věci C-768/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Německo) ze dne 15. srpna 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 18. října 2019, v řízení

Spolková republika Německo

proti

SE,

za přítomnosti:

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Prechal, předsdkyně senátu, N. Wahl, F. Biltgen, L. S. Rossi (zpravodajka) a J. Passer, soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Spolkovou republiku Německo A. Schumacher, jako zmocněnkyní,
- za německou vládu J. Möllerem a R. Kanitzem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

- za maďarskou vládu K. Szijjártó a M. Z. Fehérem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi A. Azéma, M. Condou-Durande, K. Kaiser a C. Ladenburgerem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 25. března 2021,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 písm. j) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi SE, afghánským státním příslušníkem, a Spolkovou republikou Německo ve věci rozhodnutí Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Spolkový úřad pro migraci a uprchlíky, Německo), kterým bylo odmítnuto přiznat mu postavení uprchlíka nebo doplňkovou ochranu na základě sloučení rodiny s jeho synem.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2011/95

- 3 Body 12, 16, 18, 19 a 38 odůvodnění směrnice 2011/95 uvádí:
 - „(12) Hlavním cílem této směrnice je na jedné straně zajistit, aby členské státy používaly společná kritéria pro zjišťování totožnosti osob, které mezinárodní ochranu skutečně potřebují, a na druhé straně zajistit minimální úroveň výhod poskytovaných uvedeným osobám ve všech členských státech.
- [...]
- (16) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Tato směrnice zejména usiluje o zajištění plného dodržování lidské důstojnosti a práva na azyl u žadatelů o azyl a jejich rodinných příslušníků, kteří je doprovázejí, a o podporu používání článků 1, 7, 11, 14, 15, 16, 18, 21, 24, 34 a 35 této listiny, a je třeba ji proto odpovídajícím způsobem provést.
- [...]

- (18) Při provádění této směrnice by se členské státy měly v souladu s Úmluvou Organizace spojených národů o právech dítěte [uzavřenou v New Yorku dne 20. listopadu 1989 (*Recueil des traités des Nations unies*, sv. 1577, s. 3)] řídit především zásadou ‚nejlepších zájmů dítěte‘. Při posuzování nejlepších zájmů dítěte by členské státy měly zejména náležitě zohledňovat zásadu celistvosti rodiny, blaho a sociální vývoj nezletilé osoby, otázky bezpečnosti a ochrany a přání nezletilé osoby s přihlédnutím k jejímu věku a vyspělosti.
- (19) Je nezbytné rozšířit obsah pojmu ‚rodinní příslušníci‘ s přihlédnutím k různým konkrétním okolnostem vztahu závislosti a věnovat zvláštní pozornost prosazování nejlepších zájmů dítěte.

[...]

- (38) Členské státy by měly při rozhodování o nárocích na výhody uvedené v této směrnici řádně zohledňovat nejlepší zájmy dítěte a konkrétní okolnosti vztahu závislosti na osobě požívající mezinárodní ochrany, pokud jde o blízké příbuzné, kteří se již nacházejí v členském státě a kteří nejsou rodinnými příslušníky této osoby. [...]“

4 Článek 2 této směrnice, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí

[...]

- j) ‚rodinnými příslušníky‘ tito členové rodiny osoby požívající mezinárodní ochrany, kteří se zdržují v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě, pokud tato rodina existovala již v zemi původu:

[...]

- otec, matka nebo jiný dospělý, jenž podle práva nebo praxe dotyčného členského státu odpovídá za osobu požívající mezinárodní ochrany, pokud je tato osoba nezletilá a svobodná;

- k) ‚nezletilou osobou‘ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti mladší osmnácti let;

[...]“

5 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Příznivější normy“, stanoví:

„Členské státy mohou zavést nebo zachovávat příznivější normy pro určování osob splňujících podmínky pro získání postavení uprchlíka nebo osob, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a pro určování obsahu mezinárodní ochrany, jsou-li slučitelné s touto směrnicí.“

6 Podle čl. 20 odst. 2 a 5 téže směrnice:

„2. Tato kapitola se vztahuje na uprchlíky i na osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, není-li uvedeno jinak.

[...]

5. Při provádění ustanovení této kapitoly týkajících se nezletilých osob se členské státy řídí především nejlepšími zájmy dítěte.“

7 Článek 23 směrnice 2011/95, nadepsaný „Zachování celistvosti rodiny“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby mohla být zachována celistvost rodiny.

2. Členské státy zajistí, aby rodinní příslušníci osoby požívající mezinárodní ochrany, kteří sami nesplňují podmínky pro získání takové ochrany, měli nárok na výhody uvedené v člancích 24 až 35, podle vnitrostátních postupů, a pokud je to slučitelné s osobním právním postavením rodinného příslušníka.

3. Odstavce 1 a 2 nejsou použitelné, pokud rodinný příslušník je nebo by byl vyloučen z mezinárodní ochrany na základě kapitol III a V.

[...]“

8 Článek 24 odst. 2 této směrnice zní takto:

„Co nejdříve po přiznání mezinárodní ochrany vydá členský stát osobám, kterým byl status doplňkové ochrany přiznán, a jejich rodinným příslušníkům povolení k pobytu, které má dobu platnosti alespoň jeden rok s opakovanou možností prodloužení alespoň o dva roky, pokud tomu nebrání závažné důvody týkající se bezpečnosti státu nebo veřejného pořádku.“

Směrnice 2013/32/EU

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60) v článku 6, nadepsaném „Přístup k řízení“, stanoví:

„1. Učiní-li určitá osoba žádost o mezinárodní ochranu u orgánu, který je podle vnitrostátního práva příslušný k registraci této žádosti, provede se tato registrace do třech pracovních dnů od učinění žádosti.

Pokud je žádost o mezinárodní ochranu učiněna u jiných orgánů, u nichž je pravděpodobné, že budou takové žádosti dostávat, ale nejsou podle vnitrostátního práva příslušné k jejich registraci, členské státy zajistí, aby byla registrace provedena do šesti pracovních dnů od učinění žádosti.

Členské státy zajistí, aby těmto jiným orgánům, u nichž je pravděpodobné, že budou žádosti o mezinárodní ochranu dostávat, jako jsou policejní orgány, pohraniční stráž, imigrační orgány a pracovníci detenčních zařízení, byly poskytnuty příslušné informace a aby jejich pracovníkům byla poskytnuta úroveň školení nezbytná pro plnění jejich úkolů a povinností a pokyny pro poskytování informací žadatelům ohledně místa a způsobu podávání žádostí o mezinárodní ochranu.

2. Členské státy zajistí, aby osoba, která učinila žádost o mezinárodní ochranu, měla příležitost podat žádost co možná nejdříve. Pokud žadatel této příležitosti nevyužije, může členský stát odpovídajícím způsobem použít článek 28 této směrnice.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou členské státy požadovat, aby se žádosti o mezinárodní ochranu podávaly osobně nebo na určitém místě.

4. Bez ohledu na odstavec 3 se považuje žádost o mezinárodní ochranu za podanou, jakmile ji příslušné orgány dotyčného členského státu obdrží od žadatele nebo, pokud tak stanoví vnitrostátní právo, jakmile o ní obdrží úřední zápis.

[...]

Německé právo

9 Směrnice 2011/95 byla do německého práva provedena prostřednictvím Asylgesetz (azylový zákon, BGBl. 2008 I, s. 1798) (dále jen „AsylG“).

10 AsylG rozlišuje neformální žádost o azyl (§ 13 odst. 1 AsylG) a formální žádost o azyl (§ 14 odst. 1 AsylG).

11 Ustanovení § 13 odst. 1 AsylG stanoví:

„O žádost o azyl se jedná, pokud lze z písemně, ústně nebo jinak projevené vůle cizince seznat, že na spolkovém území hledá ochranu před politickým pronásledováním nebo žádá o ochranu před vyhoštěním nebo jiným nuceným navrácením do státu, ve kterém mu hrozí pronásledování ve smyslu § 3 odst. 1 nebo vážná újma ve smyslu § 4 odst. 1.“

12 Ustanovení § 14 odst. 1 AsylG stanoví:

„Žádost o azyl se podává pobočce Spolkového úřadu pro migraci a uprchlíky, pod níž spadá přijímací středisko příslušné pro přijetí cizince.“

13 Ustanovení § 26 AsylG stanoví:

„[...]

(2) Dítěti osoby, které byl udělen azyl, které je v době podání své žádosti o azyl nezletilé a svobodné, se na žádost udělí azyl, pokud udělení azylu dotčenému cizinci nelze napadnout opravným prostředkem a toto udělení azylu nelze odejmout nebo zrušit.

(3) Rodičům nezletilé svobodné osoby, které byl udělen azyl, nebo jiné dospělé osobě ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice [2011/95] se na žádost udělí azyl, pokud

1. udělení azylu osobě, které byl udělen azyl, nelze napadnout opravným prostředkem,

2. rodina ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice [2011/95] existovala již ve státě, ve kterém je osoba, které byl udělen azyl, politicky pronásledována,

3. vstoupili na území před udělením azylu osobě, které byl udělen azyl, nebo žádost o azyl podali neprodleně po vstupu na území,

4. udělení azylu osobě, které byl udělen azyl, není třeba odejmout nebo zrušit a

5. náleží jim právo péče o dítě, kterému byl udělen azyl.

Na sourozence nezletilé osoby, které byl udělen azyl, kteří jsou v době podání své žádosti o azyl nezletilí a svobodní, se věta první body 1 až 4 použije obdobně.

[...]

(5) Na rodinné příslušníky ve smyslu odstavců 1 až 3 osob požívajících mezinárodní ochrany se odstavce 1 až 4 použijí obdobně. Udělení azylu se nahrazuje přiznáním postavení uprchlíka nebo doplňkové ochrany. Doplňková ochrana z titulu rodinného příslušníka se nepřizná, existuje-li důvod pro vyloučení podle § 4 odst. 2.“

14 Ustanovení § 77 odst. 1 AsylG zní takto:

„Ve sporech vedených na základě tohoto zákona soud vychází ze skutkového a právního stavu, který existuje v době konání posledního jednání; pokud je rozhodnutí vydáno bez jednání, je rozhodná doba vydání rozhodnutí. [...]“

Skutkový stav v původním řízení a předběžné otázky

- 15 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že syn žalobce v původním řízení, narozený dne 20. dubna 1998, přicestoval do Německa v roce 2012 a dne 21. srpna téhož roku tam podal žádost o azyl. Dne 13. května 2016, tedy v době, kdy toto dítě již dosáhlo věku 18 let, Spolkový úřad pro migraci a uprchlíky jeho žádost o azyl zamítl, ale přiznal mu status doplňkové ochrany.
- 16 Žalobce v původním řízení přicestoval do Německa v lednu 2016. Následujícího měsíce požádal o azyl a dne 21. dubna téhož roku podal formální žádost o mezinárodní ochranu. Spolkový úřad pro migraci a uprchlíky žádost žalobce v původním řízení o azyl zamítl, odmítl mu přiznat postavení uprchlíka, jakož i status doplňkové ochrany a konstatoval, že neexistují důvody, které by bránily jeho vrácení na hranici.
- 17 Rozhodnutím ze dne 23. května 2018 Verwaltungsgericht (správní soud, Německo) vyhověl žalobě proti rozhodnutí Spolkového úřadu pro migraci a uprchlíky podané žalobcem v původním řízení a uložil Spolkové republice Německo, aby mu přiznala status doplňkové ochrany na základě § 26 odst. 3 prvního pododstavce a odst. 5 AsylG jakožto rodiči nezletilého svobodného dítěte požívajícího této ochrany. Tento soud měl za to, že syn žalobce v původním řízení byl k rozhodnému dni, tj. dni podání jeho žádosti o azyl, nezletilý. Uvedený soud v této souvislosti rozhodl, že okamžik, kdy žadatel požádá v Německu poprvé o azyl a kdy se o tom příslušný orgán dozví, musí být považován za okamžik učinění žádosti o azyl.
- 18 Spolková republika Německo podala proti tomuto rozhodnutí k Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Německo) opravný prostředek „Revision“, v němž namítala porušení § 26 odst. 3 prvního pododstavce AsylG. Poukazuje na to, že podle § 77 odst. 1 AsylG musí rozhodnutí o žádosti žalobce v původním řízení o azyl vycházet ze skutkového a právního stavu v době konání posledního jednání před soudem zabývajícím se skutkovými otázkami, nebo pokud je rozhodnutí vydáno bez jednání, ke dni vydání soudního rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že syn žalobce v původním řízení ke dni rozhodnému podle tohoto ustanovení již nebyl nezletilý, nemůže se žalobce v původním řízení dovolávat uplatnění § 26 odst. 3 AsylG, který odkazuje na čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95. Na základě tohoto čl. 2 písm. j) mohou rodiče nabýt práv jediné v případě, že jejich dítě bylo v době, kdy mu příslušné orgány přiznaly doplňkovou ochranu, dosud

nezletilé. Tento závěr je potvrzen účelem § 26 odst. 3 AsylG, kterým je ochrana zájmů nezletilých, což je účel, který je bezpředmětný, jakmile tyto osoby dosáhnou zletilosti. Každopádně i kdyby existence podmínek pro přiznání odvozeného práva na azyl rodičům nezletilého měla být posuzována z hlediska dne žádosti dotyčného rodiče o azyl, je třeba zohlednit datum, kdy tento rodič podal formálně žádost o azyl podle § 14 AsylG, a nikoli datum, kdy poprvé neformálně požádal o azyl ve smyslu § 13 AsylG.

- 19 Předkládající soud uvádí, že žádosti žalobce v původním řízení o doplňkovou ochranu jakožto rodinného příslušníka osoby požívající mezinárodní ochrany by mělo být vyhověno, pokud by jeho syn byl „nezletilou osobou“ ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 2011/95 a pokud by jej měl v péči ke dni rozhodnému pro posouzení skutkového stavu. Podle čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU k „rodinným příslušníkům“ osoby požívající mezinárodní ochrany, pokud je tato osoba nezletilá a svobodná, patří mimo jiné její otec, pokud se v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu zdržuje ve stejném členském státě a tato rodina existovala již v zemi původu. Podle tohoto soudu přitom znění uvedeného ustanovení neumožňuje s jistotou určit datum, ze kterého je třeba vycházet při posouzení, zda je uvedená osoba požívající ochrany nezletilá, a případně, zda postavení otce této nezletilé osoby jakožto rodinného příslušníka ve smyslu téhož ustanovení trvá i poté, co osoba požívající ochrany dosáhne zletilosti.
- 20 Pokud jde o určení tohoto data, předkládající soud poznamenává, že ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 12. dubna 2018, A a S (C-550/16, EU:C:2018:248), Soudní dvůr potvrdil, že vnitrostátní právní úprava, podle které právo na sloučení rodiny závisí na okamžiku, kdy příslušný vnitrostátní orgán formálně přijme rozhodnutí, kterým se dotyčné osobě přiznává postavení uprchlíka, může zbavit značnou část uprchlíků, kteří podali žádost o mezinárodní ochranu jako nezletilé osoby bez doprovodu, možnosti využít tohoto práva. Tento soud má však za to, že úvahy Soudního dvora v dané věci nelze v projednávané věci použít, neboť na rozdíl od uvedené věci dítě žalobce v původním řízení nemá právo na azyl, ale status doplňkové ochrany, jehož přiznání podléhá, na rozdíl od postavení uprchlíka, formálnímu rozhodnutí.
- 21 Kromě toho v této souvislosti vyvstává případně rovněž otázka, zda je pro určení okamžiku podání žádosti o mezinárodní ochranu třeba zohlednit okamžik, kdy bylo neformálně požádáno o azyl, nebo okamžik, kdy byla žádost o azyl podána v řádné a náležité formě.
- 22 Předkládající soud má dále pochybnosti o významu skutečného obnovení rodinného života dotyčného dítěte a rodiče ve smyslu článku 7 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) v hostitelském členském státě a existence takového rodinného života v zemi původu, jakož i úmyslu žalobce v původním řízení skutečně vykonávat v hostitelském členském státě svou rodičovskou odpovědnost.
- 23 Předkládající soud si nakonec klade otázku, zda žadatel o azyl ke dni dosažení zletilosti osobou požívající ochrany pozbývá postavení rodinného příslušníka ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95/EU, jelikož toto postavení je podle všeho spojeno s časově omezenou nezletilostí osoby požívající ochrany.

24 Za těchto podmínek se Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Musí se v případě žadatele o azyl, který před tím, než dosáhlo zletilosti jeho dítě, které je členem rodiny, která existovala již v zemi původu, a kterému byl na základě žádosti o ochranu, podané před dosažením zletilosti, po dosažení zletilosti přiznán status doplňkové ochrany (dále jen ‚osoba požívající ochrany‘), vstoupil na území hostitelského členského státu osoby požívající ochrany a rovněž tam podal žádost o mezinárodní ochranu (dále jen ‚žadatel o azyl‘), v případě vnitrostátní právní úpravy, která pro účely přiznání nároku na přiznání doplňkové ochrany odvozeného od osoby požívající ochrany odkazuje na čl. 2 písm. j) směrnice [2011/95], při určení, zda je osoba požívající ochrany ‚nezletilá‘ ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice [2011/95], vycházet z doby vydání rozhodnutí o žádosti o azyl podané žadatelem o azyl, anebo z nějakého dřívějšího okamžiku, například doby, kdy
- a) byl osobě požívající ochrany přiznán status doplňkové ochrany,
 - b) žadatel o azyl podal svou žádost o azyl,
 - c) žadatel o azyl vstoupil na území hostitelského členského státu nebo
 - d) osoba požívající ochrany podala svou žádost o azyl?

- 2) V případě,
- a) že je rozhodná doba podání žádosti:

Musí se v tomto ohledu vycházet z písemně, ústně nebo jinak vyjádřené žádosti o ochranu, o které byl vyrozuměn vnitrostátní orgán příslušný pro vyřizování žádostí o azyl (požádání o azyl), nebo z formálně podané žádosti o mezinárodní ochranu?

- b) že je rozhodná doba vstupu žadatele o azyl na území nebo doba, kdy podal žádost o azyl:

Je rovněž relevantní, zda v této době dosud nebylo rozhodnuto o žádosti o ochranu podané osobou, která byla později uznána za osobu požívající doplňkové ochrany?

- 3) a) Jaké požadavky musí být stanoveny v situaci popsané v první předběžné otázce, aby se v případě žadatele o azyl jednalo o ‚rodinného příslušníka‘ [čl. 2 písm. j) třetí odrážka] směrnice [2011/95]), který se zdržuje ‚v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě‘, ve kterém se zdržuje osoba požívající mezinárodní ochrany, a který je součástí rodiny, která existovala ‚již v zemi původu‘? Vyžaduje se zejména, aby byl v hostitelském členském státě obnoven rodinný život mezi osobou požívající ochrany a žadatelem o azyl ve smyslu článku 7 Listiny, nebo v tomto ohledu postačuje pouhá současná přítomnost osoby požívající ochrany a žadatele o azyl v hostitelském členském státě? Je rodič rodinným příslušníkem i tehdy, pokud vstup na území podle okolností daného případu neměl za cíl skutečné převzetí odpovědnosti ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice [2011/95] za osobu požívající mezinárodní ochrany, která je dosud nezletilá a svobodná?
- b) Pokud otázka 3a) musí být zodpovězena v tom smyslu, že v hostitelském členském státě muselo dojít k obnovení rodinného života mezi osobou požívající ochrany a žadatelem o azyl ve smyslu článku 7 Listiny, je relevantní, v jaké době k tomuto obnovení došlo? Musí se v tomto ohledu vycházet z toho, zda byl rodinný život obnoven v určité lhůtě po vstupu žadatele o azyl na území, v době podání žádosti o azyl ze strany žadatele o azyl, nebo v době, kdy osoba požívající ochrany dosud byla nezletilá?

- 4) Pozbývá žadatel o azyl na základě dosažení zletilosti osobou požívající ochrany a s tím spojeného zániku odpovědnosti za osobu, která je nezletilá a svobodná, postavení rodinného příslušníka ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice [2011/95]? Pokud tomu tak není: Trvá toto postavení rodinného příslušníka (a s ním spojená práva) bez jakéhokoli časového omezení i po tomto dni, nebo zaniká po uplynutí určité lhůty (pokud ano, jaké?) či pokud nastanou určité okolnosti (pokud ano, jaké?)“

Řízení před Soudním dvorem

- 25 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 26. května 2020 bylo řízení v projednávané věci přerušeno podle čl. 55 odst. 1 písm. b) jednacího řádu Soudního dvora do vydání rozhodnutí ve věcech C-133/19, C-136/19 a C-137/19, État belge (Sloučení rodiny – nezletilé dítě). Rozsudek ze dne 16. července 2020, État belge (Sloučení rodiny – nezletilé dítě) (C-133/19, C-136/19 a C-137/19, EU:C:2020:577), byl oznámen předkládajícímu soudu v tomto řízení za účelem zjištění, zda trvá na své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce. Usnesením ze dne 19. srpna 2020, doručeným kanceláři Soudního dvora dne 26. srpna 2020, uvedený soud informoval Soudní dvůr o tom, že na své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce trvá. Toto řízení tedy pokračovalo na základě rozhodnutí předsedy Soudního dvora ze dne 28. srpna 2020.
- 26 Dne 10. listopadu 2020 byla německá vláda vyzvána, aby písemně upřesnila, jaké rozdíly – zejména pokud jde o postup, lhůty a podmínky – existují v německém právu mezi neformální žádostí o azyl ve smyslu § 13 odst. 1 AsylG a formální žádostí o azyl ve smyslu § 14 odst. 1 tohoto zákona. Německá vláda odpověděla na tuto otázku dne 14. prosince 2020.
- 27 Dne 10. listopadu 2020 byli účastníci původního řízení a další zúčastnění na základě článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie vyzváni, aby se vyjádřili k případným důsledkům, které je třeba vyvodit z rozsudku ze dne 16. července 2020, État belge (Sloučení rodiny – nezletilé dítě) (C-133/19, C-136/19 a C-137/19, EU:C:2020:577) pro účely odpovědi, kterou je třeba dát zejména na první položenou otázku. V tomto ohledu předložily vyjádření maďarská vláda a Evropská komise.

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

- 28 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, který den je rozhodný pro posouzení, zda osoba požívající mezinárodní ochrany je „nezletilá“ ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95 za účelem rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu podané žadatelem o azyl, který vstoupil na území hostitelského členského státu, na kterém se nachází jeho nezletilé svobodné dítě, a který se snaží odvodit ze statusu doplňkové ochrany získaného tímto dítětem právo na azyl podle právních předpisů tohoto členského státu, přiznávajících takové právo osobám, na které se vztahuje uvedené ustanovení.
- 29 Předkládající soud se konkrétně táže, zda je třeba vycházet z okamžiku, kdy se rozhoduje o žádosti o azyl podané uvedeným žadatelem o azyl, nebo z dřívějšího okamžiku.

- 30 Za účelem odpovědi na tuto otázku je třeba připomenout, že cílem směrnice 2011/95, která byla přijata zejména na základě čl. 78 odst. 2 písm. b) SFEU, je především zavést jednotný režim doplňkové ochrany. V tomto ohledu z bodu 12 odůvodnění této směrnice vyplývá, že jedním z jejích hlavních cílů je zajistit, aby všechny členské státy používaly společná kritéria k identifikování osob, které mezinárodní ochranu skutečně potřebují (rozsudek ze dne 23. května 2019, Bilali, C-720/17, EU:C:2019:448, bod 35 a citovaná judikatura).
- 31 V této souvislosti čl. 23 odst. 1 a 2 této směrnice ukládá členským státům povinnost zajistit, aby rodinní příslušníci osoby požívající mezinárodní ochrany, kteří sami nesplňují podmínky pro získání takové ochrany, měli nárok na výhody uvedené v člancích 24 až 35 této směrnice, podle vnitrostátních postupů, a pokud je to slučitelné s osobním právním postavením dotyčného rodinného příslušníka.
- 32 Mezi rodinné příslušníky osoby požívající mezinárodní ochrany, kteří se zdržují v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě, pokud rodina existovala již v zemi původu, patří v souladu s čl. 2 písm. j) třetí odrážkou směrnice 2011/95 otec, matka nebo jiný dospělý, jenž podle práva nebo praxe dotyčného členského státu odpovídá za osobu požívající mezinárodní ochrany, pokud je tato osoba nezletilá a svobodná.
- 33 V tomto ohledu je třeba uvést, že ačkoliv čl. 2 písm. k) směrnice 2011/95 stanoví, že nezletilá osoba musí být mladší 18 let, toto ustanovení neupřesňuje, ze kterého okamžiku je třeba vycházet při posouzení, zda je taková podmínka splněna, ani v tomto ohledu neodkazuje na právo členských států.
- 34 Za těchto podmínek nelze mít za to, že unijní normotvůrce přiznal členským státům prostor pro uvážení, pokud jde o stanovení okamžiku, ze kterého je třeba vycházet při posouzení, zda osoba požívající mezinárodní ochrany je „nezletilou osobou“ ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95.
- 35 Je totiž třeba připomenout, že v souladu s požadavky jak jednotného použití unijního práva, tak zásady rovnosti musí být ustanovení tohoto práva, které výslovně neodkazuje na právo členských států za účelem vymezení svého smyslu a dosahu, zpravidla vykládáno autonomním a jednotným způsobem v celé Evropské unii, přičemž tento výklad je třeba provést s přihlédnutím zejména ke kontextu tohoto ustanovení a k cíli sledovanému dotčenou právní úpravou [rozsudek ze dne 16. července 2020, État belge (Sloučení rodiny – nezletilé dítě), C-133/19, C-136/19 a C-137/19, EU:C:2020:577, bod 30 a citovaná judikatura].
- 36 Kromě toho podle bodu 16 odůvodnění směrnice 2011/95 tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady zakotvené v Listině a usiluje o podporu používání mimo jiné jejích článků 7 a 24.
- 37 Konkrétně článek 7 Listiny, který zakotvuje práva odpovídající právům zaručeným článkem 8 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, uznává právo na respektování soukromého a rodinného života. Tento článek 7 musí být podle ustálené judikatury vykládán ve spojení s povinností brát v úvahu nejlepší zájmy dítěte, uznanou v čl. 24 odst. 2 Listiny, a při zohlednění nezbytnosti, aby dítě udržovalo pravidelné osobní vztahy s oběma rodiči, vyjádřené v jejím čl. 24 odst. 3 [rozsudek ze dne 16. července 2020, État belge (Sloučení rodiny – nezletilé dítě), C-133/19, C-136/19 a C-137/19, EU:C:2020:577, bod 34 a citovaná judikatura].

- 38 Z toho vyplývá, že ustanovení směrnice 2011/95 musí být vykládána a uplatňována mimo jiné ve světle článku 7 a čl. 24 odst. 2 a 3 Listiny, jak ostatně vyplývá i ze znění bodů 18, 19 a 38 odůvodnění této směrnice, jakož i z jejího čl. 20 odst. 5, podle kterých platí, že při provádění uvedené směrnice se členské státy musí řídit především nejlepšími zájmy dítěte a při posuzování těchto zájmů by měly zejména náležitě zohledňovat zásadu celistvosti rodiny, blaho a sociální vývoj nezletilé osoby.
- 39 Jak uvádí zejména německá vláda, je přitom třeba konstatovat, že zvolení data, kdy příslušný orgán dotyčného členského státu rozhodne o žádosti o azyl podané dotyčným rodičem, který se snaží odvodit ze statusu doplňkové ochrany získaného jeho dítětem právo na doplňkovou ochranu, jako data, které je třeba vzít v úvahu za účelem posouzení, zda osoba požívající mezinárodní ochrany je „nezletilá“ ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95, by nebylo v souladu ani s cíli sledovanými touto směrnicí, ani s požadavky plynoucími z článku 7 Listiny, jehož cílem je podpora rodinného života, a čl. 24 odst. 2 Listiny, který vyžaduje, aby při všech činnostech týkajících se dětí, zejména činnostech uskutečňovaných členskými státy při uplatňování uvedené směrnice, byl prvořadým hlediskem nejlepší zájem dítěte [obdobně viz rozsudek ze dne 16. července 2020, *État belge (Sloučení rodiny – nezletilé dítě)*, C-133/19, C-136/19 a C-137/19, EU:C:2020:577, bod 36].
- 40 Příslušné vnitrostátní správní a soudní orgány by totiž nebyly vedeny k tomu, aby přednostně a dostatečně rychle vyřizovaly žádosti nezletilých tak, aby byla zohledněna jejich zranitelnost, a mohly by tak jednat způsobem, který by ohrožoval právo na rodinný život jak rodiče s jeho nezletilým dítětem, tak tohoto nezletilého dítěte s jeho rodinným příslušníkem [obdobně viz rozsudek ze dne 16. července 2020, *État belge (Sloučení rodiny – nezletilé dítě)*, C-133/19, C-136/19 a C-137/19, EU:C:2020:577, bod 37 a citovaná judikatura].
- 41 Takový výklad by kromě toho neumožňoval zaručit v souladu se zásadami rovného zacházení a právní jistoty ani stejné a předvídatelné zacházení se všemi žadateli, kteří se chronologicky nacházejí ve stejné situaci, jelikož úspěch žádosti o mezinárodní ochranu by závisel hlavně na okolnostech přičitatelných vnitrostátním správním nebo soudním orgánům, zejména na tom, jak rychle je žádost vyřizována nebo je rozhodnuto o žalobě podané proti rozhodnutí o zamítnutí takové žádosti, a nikoli na okolnostech přičitatelných žadateli o azyl [obdobně viz rozsudek ze dne 16. července 2020, *État belge (Sloučení rodiny – nezletilé dítě)*, C-133/19, C-136/19 a C-137/19, EU:C:2020:577, bod 42 a citovaná judikatura].
- 42 Za těchto podmínek je třeba mít za to, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 73 a 74 svého stanoviska, že pokud se žadatel o azyl, který vstoupil na území hostitelského členského státu, na kterém se nachází jeho nezletilé svobodné dítě, snaží odvodit ze statusu doplňkové ochrany získaného tímto dítětem právo na výhody uvedené v člancích 24 až 35 směrnice 2011/95, a případně právo na azyl, pokud to v souladu s článkem 3 této směrnice stanoví vnitrostátní právo, je dnem rozhodným pro posouzení, zda je osoba požívající mezinárodní ochrany „nezletilá“ ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95, za účelem rozhodnutí o žádosti o azyl podané jejím otcem, den, kdy posledně uvedený učinil takovou žádost.
- 43 Dotčený rodič se tak musí dovolávat práva rodinného příslušníka na tyto výhody, včetně případného práva na azyl, pokud je toto právo stanoveno vnitrostátním právem, když je jeho dítě, které požívá mezinárodní ochrany, ještě nezletilé. Kromě toho ze znění čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95 vyplývá, že rodina musela existovat již v zemi původu a dotyční rodinní

příslušníci se musí zdržovat v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě před tím, než tato osoba požívající ochrany dosáhne zletilosti, což rovněž znamená, že uvedená osoba požádala o tuto ochranu před dosažením zletilosti.

- 44 Takový výklad je v souladu jak s cíli směrnice 2011/95, tak se základními právy chráněnými v unijním právním řádu, která, jak bylo uvedeno v bodech 36 až 38 tohoto rozsudku, vyžadují věnovat zvláštní pozornost nejlepším zájmům dítěte, kterými se členské státy musí řídit především a při jejichž posuzování je třeba náležitě zohledňovat zejména zásadu celistvosti rodiny, blaho a sociální vývoj nezletilé osoby.
- 45 Pro případ, že se za rozhodný považuje den žádosti učiněné dotýčným rodičem, se předkládající soud táže, zda je třeba mít za to, že tímto dnem je den, kdy tento rodič poprvé neformálně požádal o azyl a kdy o tom byl vyrozuměn příslušný orgán, nebo den, kdy uvedený rodič podal formálně žádost o azyl.
- 46 Jak vyplývá ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, v projednávané věci rozlišuje použitelné německé právo neformální žádost o azyl podle § 13 odst. 1 AsylG a formální podávání žádosti o azyl podle § 14 odst. 1 AsylG. Toto rozlišení odráží rozlišení mezi učiněním a podáním žádosti o mezinárodní ochranu v čl. 6 odst. 2 směrnice 2013/32.
- 47 V tomto ohledu je třeba upřesnit, jak vyplývá z vysvětlení poskytnutých předkládajícím soudem, že zatímco učinění neformální žádosti o azyl ve smyslu § 13 odst. 1 AsylG nevyžaduje zvláštní formu a závisí především na okolnostech přičitatelných žadateli o mezinárodní ochranu, podání formální žádosti o azyl ve smyslu § 14 odst. 1 AsylG naproti tomu podléhá splnění určitých formalit příslušným vnitrostátním správním orgánem.
- 48 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 76 svého stanoviska, Soudní dvůr rozhodl, že státní příslušník třetí země získává postavení žadatele o mezinárodní ochranu ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice 2013/32 v okamžiku „učinění“ takové žádosti. Zatímco registraci žádosti o mezinárodní ochranu provádí podle čl. 6 odst. 1 prvního a druhého pododstavce této směrnice dotýčný členský stát a podání této žádosti v zásadě vyžaduje, aby žadatel o mezinárodní ochranu vyplnil podle čl. 6 odst. 3 a 4 uvedené směrnice k tomu určený formulář, krok spočívající v „učinění“ žádosti o mezinárodní ochranu nevyžaduje splnění žádné správní formality; takové formality musí být splněny při „podání“ této žádosti [rozsudek ze dne 25. června 2020, Ministerio Fiscal (Orgán, u něhož je pravděpodobné, že bude dostávat žádosti o mezinárodní ochranu), C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, body 92 a 93].
- 49 Získání postavení žadatele o mezinárodní ochranu tedy nelze podmínit podáním uvedené žádosti ani její registrací a skutečnost, že státní příslušník třetí země projevil vůli požádat o mezinárodní ochranu před „jiným orgánem“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2013/32 postačuje k tomu, aby mu bylo přiznáno postavení žadatele o mezinárodní ochranu, a tudíž k tomu, aby začala běžet lhůta šesti pracovních dnů, ve které musí dotýčný členský stát tuto žádost zaregistrovat [rozsudek ze dne 25. června 2020, Ministerio Fiscal (Orgán, u něhož je pravděpodobné, že bude dostávat žádosti o mezinárodní ochranu), C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, bod 94].

- 50 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že rodič požadující mezinárodní ochranu vstoupil na německé území v lednu 2016. V následujícím měsíci požádal o azyl a dne 21. dubna 2016 podal formální žádost o azyl ve smyslu § 14 odst. 1 AsylG. Spolkový úřad pro migraci a uprchlíky žádost žalobce v původním řízení o azyl zamítl z důvodu, že jeho syn dne 20. dubna 2016 dosáhl zletilosti.
- 51 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že v případě, že žadatel o azyl učinil neformálně žádost v době, kdy byl jeho syn ještě nezletilý ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 2011/95, je třeba pro účely uvedeného ustanovení mít za to, že takový žadatel je k tomuto dni rodinným příslušníkem osoby požívající doplňkové ochrany.
- 52 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na první a druhou položenou otázku odpovědět tak, že čl. 2 písm. j) třetí odrážka směrnice 2011/95 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud se žadatel o azyl, který vstoupil na území hostitelského členského státu, na kterém se nachází jeho nezletilé svobodné dítě, snaží odvodit ze statusu doplňkové ochrany získaného tímto dítětem právo na azyl podle právních předpisů tohoto členského státu, přiznávajících takové právo osobám, na které se vztahuje čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95, je dnem rozhodným pro posouzení, zda osoba požívající této ochrany je „nezletilá“ ve smyslu tohoto ustanovení, za účelem rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu podané tímto žadatelem o azyl, den, kdy posledně uvedený předložil, případně i neformálním způsobem, žádost o azyl.

K třetí otázce

- 53 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 2 písm. j) třetí odrážka směrnice 2011/95 ve spojení s jejím čl. 23 odst. 2 a článkem 7 Listiny vykládán v tom smyslu, že pojem „rodinný příslušník“ nevyžaduje skutečné obnovení rodinného života mezi rodičem osoby požívající mezinárodní ochrany a jeho dítětem. Tento soud se rovněž táže, zda musí být rodič považován za „rodinného příslušníka“, pokud cílem vstupu na území dotčeného členského státu nebylo převzít skutečně rodičovskou odpovědnost ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95 vůči dotčenému dítěti.
- 54 Za účelem zodpovězení této otázky je třeba připomenout, že pokud jde o otce dítěte požívajícího doplňkové ochrany, podle čl. 2 písm. j) třetí odrážka směrnice 2011/95 závisí pojem „rodinný příslušník“ pouze na třech podmínkách uvedených v tomto ustanovení, a sice že tato rodina existovala již v zemi původu, že se rodinní příslušníci osoby požívající ochrany zdržují v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě a že osoba požívající mezinárodní ochrany je svobodná nezletilá osoba. Skutečné obnovení rodinného života na území hostitelského členského státu naproti tomu mezi tyto podmínky nepatří.
- 55 Kromě toho ani článek 23 této směrnice neodkazuje na skutečné obnovení rodinného života. Článek 23 odst. 1 této směrnice stanoví, že členské státy zajistí, aby byla zachována celistvost rodiny, a čl. 23 odst. 2 uvedené směrnice upřesňuje, že členské státy jsou povinny zajistit, aby rodinní příslušníci osoby požívající mezinárodní ochrany měli v zásadě nárok na výhody uvedené v článcích 24 až 35 téže směrnice.
- 56 Článek 7 Listiny se podobně omezuje na stanovení práva každého na respektování jeho rodinného života a stejně jako čl. 2 písm. j) třetí odrážka a článek 23 směrnice 2011/95 neukládá žádný zvláštní požadavek, pokud jde o podmínky výkonu tohoto práva, či o intenzitu dotýčných rodinných vztahů.

- 57 Za těchto podmínek nelze mít za to, že pojem „rodinný příslušník“ ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95 závisí na skutečném obnovení rodinného života mezi osobou požívající mezinárodní ochrany a rodičem, který se snaží odvodit ze statusu doplňkové ochrany získaného jeho dítětem právo na doplňkovou ochranu.
- 58 Jinak řečeno, skutečné obnovení rodinného života není podmínkou pro získání výhod, které jsou přiznávány rodinným příslušníkům osoby požívající doplňkové ochrany. I když tedy relevantní ustanovení směrnice 2011/95 a Listiny chrání právo na rodinný život a podporují jeho zachování, ponechávají v zásadě na nositelích tohoto práva, aby rozhodli o podmínkách, za jakých chtějí vést rodinný život, a zejména nestanoví žádný požadavek, pokud jde o intenzitu jejich rodinného vztahu.
- 59 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na třetí položenou otázku odpovědět tak, že čl. 2 písm. j) třetí odrážka směrnice 2011/95 ve spojení s jejím čl. 23 odst. 2 a článkem 7 Listiny musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „rodinný příslušník“ nevyžaduje skutečné obnovení rodinného života mezi rodičem osoby požívající mezinárodní ochrany a jeho dítětem.

Ke čtvrté otázce

- 60 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95 musí být vykládán v tom smyslu, že postavení rodiče jakožto rodinného příslušníka ve smyslu tohoto ustanovení zaniká, když dítě požívající doplňkové ochrany dosáhne zletilosti, a tedy když zanikne rodičovská odpovědnost za toto dítě. V případě záporné odpovědi na tuto otázku se předkládající soud dále táže, zda toto postavení rodiče jako rodinného příslušníka a s ním spojená práva trvají bez omezení i po dni, kdy dotčené dítě dosáhne zletilosti, nebo zda tato práva v určitém okamžiku nebo za určitých podmínek zaniknou.
- 61 Za účelem odpovědi na tuto otázku je třeba uvést, že podle čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95 ve spojení s čl. 23 odst. 2 této směrnice nemají být otec, matka nebo jiný dospělý, jenž podle práva nebo praxe dotyčného členského státu odpovídá za osobu požívající mezinárodní ochrany, považováni za rodinného příslušníka ve smyslu čl. 2 písm. j), a požívat tak výhod uvedených v člancích 24 až 35 této směrnice, týkajících se mimo jiné práva na povolení k pobytu a přístupu k zaměstnání a bydlení, po neomezenou dobu.
- 62 Kromě toho podle čl. 24 odst. 2 směrnice 2011/95 jsou členské státy povinny vydat osobám, kterým byl přiznán status doplňkové ochrany, a jejich rodinným příslušníkům co nejdříve po přiznání mezinárodní ochrany povolení k pobytu, které má dobu platnosti alespoň jeden rok s opakovanou možností prodloužení alespoň o dva roky, pokud tomu nebrání závažné důvody týkající se bezpečnosti státu nebo veřejného pořádku.
- 63 Je přitom třeba mít za to, že podle těchto ustanovení představuje přiznání mezinárodní ochrany rodiči coby „rodinnému příslušníkovi“ osoby požívající doplňkové ochrany ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95 právo odvozené od statusu doplňkové ochrany jeho dítěte z důvodu zachování celistvosti rodiny dotyčných osob. Za těchto podmínek nemůže ochrana přiznaná takovému rodiči za všech okolností okamžitě skončit pouze na základě toho, že dítě požívající doplňkové ochrany dosáhne zletilosti, nebo každopádně nemůže vést k automatickému odnětí povolení k pobytu, které je ještě po určitou dobu platné, dotyčnému rodiči.

- 64 Pokud totiž „rodinní příslušníci“ osoby požívající doplňkové ochrany v určitém okamžiku splňovali podmínky této definice, subjektivní právo na výhody uvedené v člancích 24 až 35 této směrnice, které jim bylo přiznáno, musí trvat i po dosažení zletilosti uvedené osoby požívající doplňkové ochrany, po dobu platnosti povolení k pobytu, které je jim uděleno v souladu s článkem 24 uvedené směrnice.
- 65 Jak poznamenává Komise, v této souvislosti mohou členské státy při stanovení doby platnosti povolení k pobytu vzít v úvahu skutečnost, že osoba požívající mezinárodní ochrany dosáhne zletilosti poté, co jejím rodinným příslušníkům vznikne subjektivní právo. Znění čl. 24 odst. 2 směrnice 2011/95 totiž nevylučuje mimo jiné rozlišit dobu platnosti povolení k pobytu osoby požívající této ochrany a dobu platnosti povolení k pobytu jejích rodinných příslušníků. Povolení k pobytu těchto rodinných příslušníků však musí mít dobu platnosti alespoň jeden rok.
- 66 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na čtvrtou položenou otázku odpovědět tak, že čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95 ve spojení s jejím čl. 23 odst. 2 musí být vykládán v tom smyslu, že práva, která rodinní příslušníci osoby požívající doplňkové ochrany odvozují ze statusu doplňkové ochrany získaného jejich dítětem, zejména výhody uvedené v bodech 24 až 35 této směrnice, trvají i poté, co tato osoba požívající ochrany dosáhne zletilosti, po dobu platnosti povolení k pobytu, které je jim uděleno v souladu s čl. 24 odst. 2 této směrnice.

K nákladům řízení

- 67 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 2 písm. j) třetí odrážka směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že pokud se žadatel o azyl, který vstoupil na území hostitelského členského státu, na kterém se nachází jeho nezletilé svobodné dítě, snaží odvodit ze statusu doplňkové ochrany získaného tímto dítětem právo na azyl podle právních předpisů tohoto členského státu, přiznávajících takové právo osobám, na které se vztahuje čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95, je dnem rozhodným pro posouzení, zda osoba požívající této ochrany je „nezletilá“ ve smyslu tohoto ustanovení, za účelem rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu podané tímto žadatelem o azyl, den, kdy posledně uvedený předložil, případně i neformálním způsobem, žádost o azyl.
- 2) Článek 2 písm. j) třetí odrážka směrnice 2011/95 ve spojení s jejím čl. 23 odst. 2 a článkem 7 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „rodinný příslušník“ nevyžaduje skutečné obnovení rodinného života mezi rodičem osoby požívající mezinárodní ochrany a jeho dítětem.

- 3) Článek 2 písm. j) směrnice 2011/95 ve spojení s jejím čl. 23 odst. 2 musí být vykládán v tom smyslu, že práva, která rodinní příslušníci osoby požívající doplňkové ochrany odvozují ze statusu doplňkové ochrany získaného jejich dítětem, zejména výhody uvedené v bodech 24 až 35 této směrnice, trvají i poté, co tato osoba požívající ochrany dosáhne zletilosti, po dobu platnosti povolení k pobytu, které je jim uděleno v souladu s čl. 24 odst. 2 této směrnice.**

Podpisy.